

מ"ת 28979/01/22 - יובל אוחיון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 28979-01-22 מדינת ישראל נ' אוחיון (עציר)
תיק חיצוני: 886300/2021

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים
נגד
משיבים
החלטה

יובל אוחיון (עציר)
מדינת ישראל

1. בקשה לעיון חוזר.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת הצתה.

3. ביום 10/2/22 קבעתי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת האישום ובהמשך הוריתי על מעצר המבקש עד תום ההליכים.

4. המבקש מנהל משפטו והחלה שמיעת עדים; אליבא המבקש מהלך השמיעה, חל כרסום בראיות התביעה, ומשכך יש להורות על שחרור המבקש בתנאים מינימליים.

5. אם אזקק הטענות- מדובר בשני ראשים- האחד, כי בתכנית טלוויזיה בה השתתף קורבן העבירה, הודיע הקורבן פרטים מוכמנים שנמסרו לו ככל הנראה ע"י שוטרים או מי המעורב בחקירה; משכך, יש בכך לפגוע במהימנות; השני- המסד העיקרי- כי השוטר סגל, (רס"ל דניאל סגל), לכל הפחות העלה ספק, בדבר אפשרות העתקת דנ"א באמצעות מגע במבקש והעברתו לרכב.

6. עברתי שנית על נתוני התיק וטענות הצדדים.

7. בכל הנוגע לראיון- אכן, יש לייחס פחיתת מה למהימנות הקורבן, אך אין בה להטות הכף; הדברים יפים במיוחד נוכח שטרם נחקר אותו נפגע עבירה ועל כן לא עומת עם טענות הראיון, מקור המידע וכיו"ב; שאלת המהימנות רלוונטית למעשה לנקודה בודדת- שהיית המבקש ברכב הקורבן (התקנת מגן שמש), ועל כן משטרם בורר הנושא בחקירה נגדית, אין מקום לבחון כרסום.

8. אשר לשוטר סגל- עיינתי בחקירתו. החקירה משולבת בחקירת אופיר באום שנחקר באותו יום. אתחיל בחקירת אופיר.

9. אופיר מאשר כי ראה את המבקש לבדו במועד הרלבנטי. תחילה לפני האירוע של הצתת הרכב בכעשר דקות ולאחר מכן סמוך לאחר האירוע (עמ' 37); המבקש היה לבדו ברחוב ומלבדו אף אחד אחר (עמ' 38 שו' 9);

המבקש נראה בגילופין (שם).

10. אופיר מאשר כי חזר עם סגל לזירה לאחר מעצר המבקש (עמ' 42 שו' 1); אין מחלוקת כי בעת המעצר המבקש התפרע (42, שו' 10); אופיר מצוין כי **הסתכל** על הרכב, אך מדגיש כי **לא נגע ברכב** (עמ' 43 שו' 13). אופיר מוסיף כי מהמבקש לא נדף ריח עשן אבל נדף ממנו ריח אלכוהול והיה דם על ידיו (עמ' 43 שו' 28).
11. מיד לאחר מכן החלה עדות סגל; סגל אישר כי ראה את המבקש סמוך למקום שריפת הרכב (עמ' 45 שו' 21); עוד מוסיף סגל כי לא הייתה תנועת אנשים באותו יום (46 שו' 12), וכי לאחר שאופיר זיהה את המבקש החליטו לעקוב אחריו. מהמבקש נדף ריח אלכוהול (עמ' 46 שו' 29).
12. סגל מאשר כי אחר מעצר המבקש, חזרו הוא ואופיר לאזור ההצתה; סגל מאשר כי הפך לאחראי (עקב עזיבת רוד), וכי המתין למז"פ (עמ' 48 שו' 25). במסגרת תפקידו מבהיר סגל כי נדרש "לא לגעת בשום דבר" (עמ' 48 שו' 29). סגל מוסיף כי "לפי מה שאני זוכר אף שוטר לא נגע ברכב" (עמ' 49 שו' 9).
13. עם זאת בשורה 26 מצוין סגל בתשובה לשאלה אם נגע ברכב- "לא זוכר". סגל מאשר כי יכול להיות שזה בעייתי לגעת במבקש ואח"כ לגעת ברכב (שו' 28).
14. סגל מוסיף כי מעבר לריח האלכוהול נדף מהמבקש ריח עשן ושריפה (49 שו' 30).
15. הטענה היא על יסוד חקירת סגל, כי לאור העובדה שאופיר וסגל התעמתו עם המבקש, ולאחר מכן הגיע סגל לזירה, הדנ"א שנמצא ברכב המתלונן הנו דנ"א שהועתק מהמבקש, באמצעות השוטר סגל.
16. שקלתי הדברים בזהירות; ביקשתי מהמאשימה חומר חקירה בנושא ועיינתי בו. במיוחד אמורים הדברים ביחס לנספח "כ" (צילומי התמונות), תמונות 11,12,14 וכן דיסק התמונות (ת/84- תמונות צילום מז"פ).
17. לאחר שקילת הטענות, **סבורני כי עצמת הראיות אמנם פחתה קמעא**; עם זאת, אין הדבר מגיע כדי כרסום.
18. רק לאחרונה הבהיר כב' בית המשפט העליון, **בבש"פ 1883/22 אבו ג'ודה נ' מ"י**, הרף הנדרש בטענת כרסום- "במקרים שבהם הבקשה לעיון חוזר נסמכת על טענה לכרסום בתשתית הראייתית, הרי שיש להצביע על "כרסום מהותי ומשמעותי", "מהפך ראייתי", כי השינויים הם כאלה ש"מוטטו את ראיות התביעה", כי חל "שינוי דרמטי בבחינת הפיכת הקערה על פיה, כך שבעקבות השינוי תיטה הכף לעבר זיכוי הנאשם על פני הרשעתו", וכיוצא באלה ביטויים המצביעים על כך שלא די בהעלאת טענה נקודתית לקיומו של שינוי במארג הראיות כדי להצדיק את התערבותו של בית משפט זה במישור הראייתי (ראו החלטותי בבש"פ 8216/13 אוחיון נ' מדינת ישראל, פסקה 7 [פורסם בנבו] (30.1.2014); בבש"פ 478/15 סליביא נ' מדינת ישראל, פסקה 4 [פורסם בנבו] (16.7.2015); בבש"פ 5929/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 [פורסם בנבו] (30.7.2017); בבש"פ 6003/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 [פורסם בנבו] (31.7.2017)). "
19. בענייננו, הדברים אינם מגיעים כדי כך.
20. ראשית, העברת דנ"א צריכה לכלול גרסה מסתברת- סיכוי הגיוני כי אלו פני הדברים; לא די בטענה או באפשרות כי בוצעה העברה, יש להראות כי לאפשרות סיכוי ממשי; כך למשל בתפ"ח (מר') 15252-08-15

סעיף 150; כך בתפ"ח (ב"ש) 26580-05-15 (סעיף 137).

21. שנית, תצורת הדנ"א בה נמצא דם המבקש הנה תצורת טיפות; קשה לקבל רעיונית העברת דנ"א ע"י העברת דם טיפתי; לו היה מדובר במריחה ניחא, אך לא בתצורת טיפות. הסיכוי לכך נמוך ביותר, עד קלוש.

22. שלישית- העובדה כי היו שני טפטופים ולא נגיעה אחת אף היא מקשה לקבל שמדובר בהעברה (כלומר הייתה נדרשת העברה כפולה).

23. רביעית- הגרסה עצמה- נכון הוא כי בשלב כזה או אחר מודיע סגל כי יכול להיות שנגע במבקש ואח"כ ברכב, וכי אינו זוכר; עם זאת מבהיר סגל כי כעיקרון- נשמר שלא לגעת ברכב, אף אחד מהשוטרים לא נגע ברכב, ולמיטב הבנתו לו הייתה מבוצעת נגיעה בתוך הרכב, זו הייתה מתועדת.

24. איני משוכנע כי אמירות 'לא זוכר' או 'יכול להיות' משמעותן מיטוט גרסת התביעה, מקום בו ההסתברות להעברה קלושה (שכן מדובר בהעברה טיפית).

כן הבאתי בחשבון כי העברה כאמור אמורה להתבצע לאחר הולכה של מרחק לא מבוטל, הולכה בה אמור דם להתייבש.

25. זאת ועוד- בימים אלו להבנתי אמורה להסתיים פרשת התביעה; משמעות הדבר כי ככל שסבור המבקש כי המאשימה לא הרימה הנטל- יוכל לטעון כי אין להשיב לאשמה; בשלב דיוני זה, מוטב כי המותב העיקרי יתן דעתו ולא שופט המעצר שלא התרשם ישירות מהעדים.

26. כזכור- למבקש עבר מכביד ומסוכנותו ממשית; אך לאחרונה סיים לרצות עונש ממשי, בגין אישום דומה. אמנם העצמה פחתה, וגם תיאור המצלמות אכן מדבר בעד עצמו.

27. עם זאת, כפי שהבהיר המבקש בדיון, אין בידו חלופה ממשית **מפוקחת ומעובה** להציע. שחרור בתנאים מגבילים בלבד, גם אם נחלשה קמעא העוצמה של הראיות, אינו סביר במבקש דנן (השווה בש"פ 1269/22 **אבו סביתאן נ' מדינת ישראל**).

28. אני דוחה אפוא הבקשה לעיון חוזר.

ניתנה היום, ו' תמוז תשפ"ב, 05 יולי 2022, בהעדר הצדדים.